

че ще бъде търпеливъ. *Р. А.* 20. Помъчихъ ся всянакъ да го на-
сърдчъ, като му ся ввричахъ да тури и мойтъ животъ въ прѣмеждіе
за него. *Р. С.* 126. Пенелопа са вричала на искателитъ си, но като
си истъчала платното. *Т. З.* Медина й ся врече и каза—*Х. I.*, 34.
Нъ напусто бѣха сичкитъ мои врычанія. *ib.* 58. Закални ся испърво въ
името на големиятъ пророкъ, да испълнешъ сичко онова, що ми ся
врычашъ. *ib.* 74. Азъ вричахъ му ся, че можи да го запазиш отъ
сѣнавка зла случка *ib.* 162. Околнитъ селени са врѣкоха, че ще имъ
помогнатъ. *З. к.* 35. Чужди держави са врѣкоха да зематъ участие.
Л. Д. 1876 р. 179. Святославъ, комуто Волжските Българи ся ври-
чахъ седемдесетъ гуріи на онъзи свѣтъ. *Р. 29.* Гръцки-атъ василевъ
му ся ю врекъль да го направи български царь. *ib.* 158. *Ср. сл.*
замързни.

Врелецъ с. м. кипяточъ: Въ море-то подъ Екватора вода-та е
горяща като врелецъ. *Л. 224.*

Врѣлъ пр. кипучій, горячій (*ср. м. врѣ*): Не врѣла вода, а
кръвъ ся дыми. *Р. 22.* Кой-то напр. можи да дръжи рѣкѣ-тѣ си
въ кипящъ (врѣла) вода, признавали го за невиненъ. *Л. 151.* Послѣ
турять топче-то у врѣлъ вода. *Л. Д.* 1869 р. 75. Изъ изворъ Гейзеръ
врѣла вода цврчи много высоко надъ повръхнинѣ-тѣ. *ib.* р. 66.
Вряла горячина *ib.* 86. Петко незнеше отъ кадѣ ся съезима нена-
дѣйний болежъ, когато усѣти, като цопна рѣката си въ врѣлата дѣлва.
Р. А. 112. Одъ нещ дупка ся вижда да изходи сгъстенъ и умърсенъ
отровенъ въздухъ, къту врила пара. *Г. 272.*

Време с. с. Временце ум. 1) пространство времени: Попи-
талъ Петре 'уба' Яна, Време ю питалъ деветъ година, Не му ю дале
на десета-та. *М. 15 б.* Оти има три години време, Ясъ 'се сакамъ,
той не ми ю даватъ. *ib.* 102. Ядатъ, пять три недели време, Па
испиле петь товара хазно. *ib.* 143. Време леже до деветъ години,
Искиналъ Русо до деветъ постели. *ib.* 230. Везала Яна бѣла маҳрама,
Време везала деветъ години *ib.* 260. Кѫту са минълу неколку времи,
жебчи-ту реклу. *Ч. 251.* За малко едно врѣменце поснитърка си една
кѫщица. *З. 165.* 2) времи: Врѣмя-то е пары. *Л. Д.* 1869 р. 177. Вѣ-
рованія, кои сѣ односятъ дури на предхристіанска-та времина. *М.*
р. VI. Дошла ко'а, дошло лепо време, Да го кла'йтъ во бѣла гердека.
ib. 65. Слънчевж-тѣ годинъ въ старо врѣмя броили отъ 365 дни. *Л. Д.*
1869 р. 1. **Време ю лок.** уже время: Стани, куме, стани! ти сѣ молять
младенци-те, време ю тъ да одиме. *М. р. 521.* Но сега, време е вече,
щото науката най-послѣ да са очисти отъ суевѣрия-та. *З. 103. 3)* пе-